

Advokátní kancelář

JUDr. Jan Kňourek, advokát
se sídlem: 190 00 Praha 9
Kovanecká 2390/3
ČAK 08406
ID DS:6ieg88j
mobil: 721 679 805
e-mail: jan.knourek@seznam.cz

Policie České republiky
KŘ policie hl.m. Prahy, OHK
Kongresová 2, 140 00 Praha 4
ID rkiai5y

V Praze dne 18.05.2015

Věc: trestní oznámení

Oznamovatel JUDr. Svetlana Kurmakaeva, CSc., nar. 6.11.1961
bytem Nad Petruskou 253/8, 120 00 Praha 2

zastoupená JUDr. Janem Kňourkem, advokátem na základě plné moci

Poškozená : Alina Kurmakaeva nar. 09.05.2001

Podezřelí : - MUDr. Nabil EL-Labadidi, trvale bytem Praha 5 -Jinonice
Hlubocká 709/3

- další neztotožněné osoby

I.

Skutkové jednání popsané matkou poškozené paní JUDr. Svetlanou Kurmakaeva, CSc.

1.

Naše dcera Alina Kurmakaeva nar. 09.05.2001 byla ode dne 08.01.2014 hospitalizovaná ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze 2, Ke Karlovu 2 s bolestmi břicha, s tím, že dcera při příjmu vážila 19,2 kg.

Přivezli jsme s sebou za účelem předání lékařům, kteří měli mít dceru v péči, zdravotní dokumentaci z kliniky Prof. Jelisejevové – diagnózu, doporučení léku, předpisy k užívání zdravotnického prostředku „Mini – expert“, samotný přístroj, homeopatické preparáty od MUDr. Lojana. Nepochybovali jsme o tom, že dítěti se nakonec dostane lékařské pomoci na této klinice, vždyť diagnóza již byla jednou stanovena, a správnost léčby se potvrdila praktickými výsledky.

Bylo nám oznámeno, že u dcery se bude aplikovat metoda „observace“ (pozorování), která spočívá v tom, že jí jen budou sledovat, aniž by zasahovali do procesu.

Prosila jsem, aby si promluvili s ruskými lékaři, měla jsem na telefonu Moskevskou kliniku, nikdo nesouhlasil dokonce ani s rozhovorem, natož se spoluprací. Odmítli dát nitrožilní výživu, omezili příjem tekutin, zdá se, že na 3 – 4 sklenice denně, ačkoliv v Moskvě nařídili pít minimálně 2 – 2,5 litru, aby se organismus zbavil intoxikace. Zakázali pokračovat v započaté terapii.

Vše jsem se tedy znova snažila vysvětlit lékařům: El-Lababidimu, Szitanyimu, prof. Zemanovi. Nebo ať mi dítě vydají, pokud nechtějí léčit.

Mluvili se mnou jako s nenormální, odpovídali mi hrubě, že tady není Rusko a oni nebudou nikoho poslouchat, tím víc plnit jejich doporučení.

Dceru mi odmítli vydat a řekli, že pokud budu trvat na propuštění, budou o tom informovat policii, sociálku, soud a dítě nám tedy seberou. Že oni nedopustí, abychom dítě odvezli na léčbu do Ruska. Když jsem řekla, že dítě může zemřít – smáli se.

Zabavili nám přístroj, všechny léky.

Situace se rychle zhoršovala. Bolesti u dcery nepřestávaly, a stávaly se nevladatelnými. Plakala „Maminko, já umírám, odvez mne odsud. Udělej cokoli!“

Váha při nástupu byla 19,2 kg a spadla na 17,5 kg – což už bylo jednoduše kritické. Neustále jsem volala do Moskvy a do Kyjeva. Nikdo tam nemohl pochopit, k čemu v nemocnici dochází. Jak je možné takhle riskovat život dítěte a vystavovat ho utrpení. Bez okolků mi řekli: „Dělejte něco nebo vaše dítě zemře!“

Při návštěvě Aliny jsem vždy pocítovala otevřenou nepřejícnost ze strany personálu, sledovali nás, hovořili hrubě, chyběli nejen tituly, ale i jména, oslovovali nás jen „maminko“ nebo „rodiče Kurmakaevovi“, bez upozornění nám odebírali osobní věci, brali si, co chtěli, ani nám nedali potvrzení, stále hrozili policií. A já je prosila jen o lékařskou pomoc a pozornosti vůči těžce nemocnému, prakticky umírajícímu dítěti.

10.01.2014 se stav dcery ještě zhoršil. Ráno volala, aby popřáli otci k narozeninám. Plakala, že bolesti břicha jsou neúnosné, napít, že jí nedají, trápí ji žízeň, nedaří se jí jít na velkou, chvíli má teplotu, pak zimnici, nutí ji jíst nemocniční jídlo – chléb s máslem, který ona není schopna sníst. Mluvila velmi slabým hlasem, už neměla sílu dále s nemocí bojovat a vzdorovat podmínkám pobytu v nemocnici a žádná naděje nebyla.

Připravila jsem dceři domácí jídlo – to, které byla jediné schopna sníst: zeleninové pyré a kaši, pečená jablka; vzala jsem s sebou klystýrovací balónek kvůli klystýru – 150 ml (méně než sklenice), a šla jsem do nemocnice. Dcera byla v slzách, stěžovala si na nezvladatelné bolesti, na to, že jí sedí za záda a ona nemůže ani polknout trochu vodu. Břicho měla tvrdé, křečovitě, po celou dobu pobytu v nemocnici nebyla na velké.

Dcera Alina opět mluvila o tom, že určitě tohle všechno nevydrží, že je to nad její síly, prosila o pomoc. Plakala, že umírá a já s ní. Sestry se na nás přes sklo dívaly jako na zvířata v zoo.

Pochopila jsem, že není jiné východisko, než pomoci dceři sama. Čekat už dále nelze. Vzala jsem s sebou na toaletu klystýrovací balónek a ve sprše jsem udělala dceři klystýr – 150 ml vody. Poté se mohla vyprázdnit a se stolicí z ní opět vyšlo mnoho velkých fragmentů parazitů, které jí způsobují otravu a hnijí ve střevech. Dceři se pak velmi ulevilo. Břicho bylo najednou měkčí, křeče přestaly.

Když jsme vycházeli z toalety, čekala na nás zdravotní sestra, která po celou dobu poslouchala za dveřmi a neskrývala svoji radost, že nás přistihla “při činu”. Do pokoje vběhli lékaři a začali na mne křičet. Veškeré pokusy Aliny říci jim, že se jí po pročištění střev ulevilo, byly hrubě přerušeny. Mne nepustili ke slovu, neposlouchali, když jsem mluvila o tom, že jsem tak učinila pouze na základě naléhavého předpisu moskevských lékařů, kteří měli Alinu v péči, vzali mi nádobku tj. klysterovací balónek opět bez jakéhokoli potvrzení. Zavolali policii.

Tou dobou přišel manžel. A před očima dcery, která byla v šoku a měla strach, její rodiče odvedli dva policisté s pistolemi a pouty v ozbrojeném doprovodu na policii.

Narozeniny mého manžela jsme strávili na policejní stanici. Dcera byla ve strašném stresu, trpěla bolestmi a nevěděla, co s e děje – byla zavřená v nemocničním pokoji.

Další den nás při návštěvě dcery k sobě zavolal prof. Zeman a slavnostně nám oznámil: “Rodiče Kurmakajevovi, víte, že vaše dcera umírá !”

Odpověděla jsem mu, že to vím již dlouho. A jsme rádi, že nakonec to pochopili i lékaři. Doufali jsme, že alespoň teď se Alině dostane lékařské pomoci. Prof. Zeman pokračoval s tím, že diskutovali stav Aliny na konsiliu a došli k závěru, že je nutné jí uspat na neurčito, snad na dva týdny, zavést centrální katetr do aorty (u srdce), prostřednictvím čehož bude vyživována. Uvedl, že neexistuje záruka, že tuto proceduru dcera přežije, pravděpodobnost je 50 %, a požádal nás o souhlas s provedením.

Na moji otázku: “Proč najednou sahají po tak radikálních a nebezpečných zásazích – vždyť včera dítěti dokonce zakazovali pít vodu a užívat utišující léky. Nebylo by vhodnější aplikovat dříve doporučovanou terapii – nitrožilní výživu s tisíci léky a glukózou, dostatek pití, pročištění střev?” – mi Prof. Zeman odpověděl, že s námi o ničem diskutovat nebude, můžeme pouze buď udělit souhlas s centrálním katetrem a vzít na sebe toto odpovědnost (za možnou smrt dcery), nebo takový souhlas neudělit a pak jej stejně zavedou, ale uvědomí policii o tom, že bráníme léčbě dítěte.

A podají žádost, aby nám dítě bylo odebráno. Byli jsme nuceni tento dokument podepsat.

2.

Dne 11.01.2013 – ráno zavolala dcera Alina, zalykala se slzami, byla hysterická. Řekla, že brzy ráno jí vzali na ošetřovnu, aby ji zvažili, a tam, bez jakéhokoli upozornění **ji chytili lékaři – muži a drželi ji za ruce a nohy, a její ošetřující lékař El -Lababidi jí násilím strhl všechny její šaty až na kalhotky, i přes její odpor, výkřiky a protesty a několikrát ji nahou vyfotil.**

Potom jí byl v takovém příšerném psychickém stavu zaveden katetr do žíly. Dítě mělo strach, že jej chtějí zavést centrální katetr, ohledně kterého se s ní profesor Zeman dohodl, prosila, aby zavolali rodiče nebo profesora Zemana, požadovala, aby byla respektována její práva – proč nebyli rodiče informováni o fotografování, proč ji cizí muži násilně svlékali a fotografovali.

Když jsem přiběhla do nemocnice, našla jsem dceru ve strašném psychickém a fyzickém stavu. Nervózně se třásla, chvíli měla teplotu, chvíli zimnici, bolela a točila se jí hlava, měla velké křeče a bolest v břiše.

Ke katetru, zavedenému do žíly na ruce připojili (konečně) kapačku s fyziologickým roztokem a glukózou, ale proč ji odstranili, aniž by prokapala více než polovina, nehledě na moje prosby, aby alespoň jednu kapačku nechali dokapat úplně.

Oznámili mi, že se s dcerou mohu vidět jen na chodbě pod dozorem zdravotní sestry.

Dítě, které se zdržovalo na lůžku, nedostávalo žádnou lékařskou pomoc, nemělo sílu, trpělo bolestmi a dle přiznání profesora Zemana, umírající, by mělo sedět na židli na chodbě, aby mělo alespoň možnost vidět se s rodiči nebo s bratrem. Jako ve vězeňské nemocnici – pouze v přítomnosti dozorce.

Vyjádřili jsme s manželem naše rozhořčení nad nezákonným fotografováním a násilím ve vztahu k dceři ze strany ošetřujícího lékaře a žádali jsme vysvětlení těchto činů, které nesly známky pedofilie. Chtěli jsme, aby nám ukázali fotografie, které udělali.

Místo vysvětlení a narovnání situace byla dcera 13.01.2013 v 10.30h dopoledne podrobena dcera Alina psychiatrickému vyšetření psychiatrem Iljou Žukovem a to a aniž by byl dětským psychiatrem vyslovil závěr, že se naše dcera pokusila o sebevraždu prostřednictvím “předávkování léků”.

Tímto lékem byla jeden flakon oscillococcina, homeopatického léku na nachlazení a chřipku, který se prodává bez předpisu v lékárnách a je povolen k užívání dětem již od narození, sestává pouze z cukrových kuliček o váze 1 gramu, a lékaři jej při nezákonné kontrole osobních věcí našli v tašce Aliny.

Pak tedy stanovil psychiatr Ilja Žukov u dcery diagnózu “mentální anorexie” – a stanovil léčbu na uzavřeném psychiatrickém oddělení.

II.

Skutkové jednání popsané poškozenou 14ti letou Alinou Kurkmakaeva

8. ledna 2014 mě rodiče odvezli na oddělení dětí a dorostu do nemocnice Ke Karlovu, Praha 2 kvůli silným bolestem v břiše.

11. ledna 2014 kolem šesté hodiny ranní mě vzbudili s tím, že si mám dojít na toaletu a přijít na vážení (jako každé ráno) do ošetrovny.

Poté, jsem musela ještě 10 minut čekat na chodbě. V sesterně se sešlo několik doktorů a zdravotních sester a dlouho o někom debatovali. Mnohokrát jsem zaslechla své jméno.

Po dlouhém čekání mě pozvali do ošetrovny, kde byl můj ošetřující lékař- MUDr. Nabil El-Lababidi a tuším, že i sestra. Myslela jsem, že půjdu na vážení, ale NE. Bylo mi oznámeno, že mi bude zaveden katetr (s profesorem Zemanem jsme byli domluveni, že k tomu v sobotu ani v neděli nedojde) a měla jsem strach, že to bude centrální žilní katetr, kterým mi bylo vyhrožováno.

Začala jsem křičet a snažila se dostat pryč. Pan doktor El-Lababidi mě pevně držel a pozval ještě 2 nebo 3 další doktoři (muži), kteří mě také velmi bolestivě chytli a drželi za ruce a nohy.

Následně mě násilně svlékli až do spodního prádla (kalhotky) a MUDr. Nabil El-Lababidi mě začal fotit.

O jakémkoli focení dříve vůbec nešla řeč a rodiče nepodepisovali žádný souhlas s focením a nevěděli o tom, co se ráno 11. 1. dělo. Pořídili kolem 5-7 fotek. **Křičela jsem, že na to nemají právo a že chci mluvit s panem profesorem Zemanem. Ignorovali mě.**

Stále mě drželi a zavedli mi katetr do žíly na ruce. Celá situace pro mě byla velice nepříjemná, nečekaná ale i ponižující. **Bylo to bolestivé ze stránky morální i fyzické . Je to pro mě velký psychický šok...dodnes.**

Měla jsem velké křeče v břiše, brečela jsem, měla jsem chvíli zimnici a pak zase horečku, bolela mne a točila se mi hlava.

Bylo mi celkově ještě hůř než kdy před tím. A to vše, kvůli psychickému šoku a stresu, který jsem toho rána zažila.

III.

Podle §158 odst.2 tr.ř. žádám o vyzoomívání o učiněných opatřeních týkajících se tohoto trestního oznámení, ve lhůtě tam uvedené.

JUDr. Svetlana Kurmakaeva, CSc

právně zastoupena:
JUDr. Jan Kňourek, advokát

Přílohy: - plná moc pro JUDr. Jana Kňourka, advokáta

PLNÁ MOC

JUDr. Svetlana Kurmakaeva, CSc., nar. 6.11.1961 bytem Nad Petruskou 253/8, 120 00 Praha 2

tímto zmocňuje advokáta: JUDr. Jana Kňourka, ČAK č. 08406,
advokátní kancelář: Kovanecká 2390/3, 190 00 Praha 9
ID DS:6ieg88j; mob: 721 679 805

k zastupování v níže uvedené věci, aby vykonával veškeré úkony, přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatněné nároky, vzdával se nároků, podával opravné prostředky nebo námitky a vzdával se jich, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal, jejich plnění potvrzoval, dědictví odmítal nebo neodmítal, jmenoval rozhodce a sjednával rozhodčí smlouvy, to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci. Tuto plnou moc uděluji v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, obchodního zákoníku a zákoníku práce a jako zvláštní plnou moc:

k zastupování v řízení, které se týká: zastupování ve věci trestního oznámení ze dne 18.5.2015, poškozená Alina Kurmakaeva, nar. 09.05.2001

a dále k dalším jednáním a ke všem právním úkonům s tímto řízením spojeným.

Beru na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn dát se zastoupit substitutem. Souhlasím s tím, aby advokát, resp. substitut používal své vozidlo. Odměna za zastoupení spolu s hotovými výlohami a náhradou za ztrátu času náleží advokátovi a zaplatím ji kdykoli mi bude vyúčtována společně s těmi, kteří společně se mnou udělili zmocnění, bez ohledu na to, zda byla přisouzena vůči odpůrci. Složím přiměřenou zálohu podle postupu prací.

V Praze dne 18.05.2015

.....

Přijímám zmocnění a zmocňuji dále ve stejném rozsahu:

JUDr. Jan Kňourek
advokát
Kovanecká 2390/3, 190 00 Praha 9
tel.: 222 986 511, mob.: 721 679 805
jan.knourek@seznam.cz

.....